

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku D. S. i M. S.
przy uczestnictwie P. [...] Spółki Akcyjnej w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali sześć zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy jest dopuszczalne ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określania nieruchomości władnącej.

Kwestia ta rzeczywiście jest wątpliwa, ale została rozstrzygnięta w orzecznictwie Sądu Najwyższego pozytywnie (zob. zwłaszcza uchwałę z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13) i nie wymaga ponownego rozważania (nie skłaniają do tego argumenty zawarte w skardze kasacyjnej). Drugie zagadnienie sprowadza się do tego, czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności. Nie jest to jednak zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale wyłącznie ewentualny zarzut kasacyjny w konkretnej sprawie. Jest bowiem jasne, że zasiedzenie zawsze dotyczy konkretnego prawa. Skoro zatem sąd oddala wniosek, uznając, że doszło do zasiedzenia, to zawsze musi mieć pewność co do tego, co dokładnie uczestnik postępowania w wyniku zasiedzenia nabył. Po trzecie, powstaje pytanie, jaka jest treść zasiedzianej służebności, gdy uczestnik podniósł jedynie zarzut korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem. Znowu jest to zarzut w konkretnej sprawie, a nie okoliczność przemawiająca za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zauważyć jedynie należy, że treść zarzutu wymaga interpretacji w kontekście całokształtu powołanych okoliczności faktycznych - zgodnie z kształtem polskiej procedury cywilnej uczestnicy postępowania jedynie mają przytaczać fakty, a to sąd zna prawo z urzędu. W tym kontekście jest jasne, że chodzi o taką treść służebności, która pozwala na korzystanie z linii energetycznych znajdujących się w przestrzeni nad gruntem. Po czwarte, zostało sformułowane pytanie, czy służebność przesylu jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej. Jest to jednak pytanie do nauki prawa, a nie do sądów - to domeną doktryny jest analiza i klasyfikowanie instytucji prawnych. Piąte pytanie nie wymaga odpowiedzi, bowiem ma charakter warunkowy - zależy od negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze. Tymczasem ze wskazanych względów, pytanie pierwsze w ogóle nie wymaga odpowiedzi, a w praktyce udziela się na nie odpowiedzi twierdzącej. Odpowiedzi na szóste pytanie Sąd Najwyższy już udzielił *expressis verbis* w powołanej uchwale III CZP 18/13.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw

$[l, n]$